

SAPANA NIEUWSBRIEF

DECEMBER, 2024

In deze editie

- **EEN KIJKJE IN DE LEVENS VAN DE STUDENTEN**
- **UPDATES EN NIEUWE SAMENWERKINGEN**
- **WERKEN MET DE NEPALESE COMMUNITY IN NEDERLAND**
- **EEN INTERVIEW: ONZE VISIE VOOR 2025**

INFO@SAPANAFoundation.ORG

Introductie door de voorzitter

Beste vrienden en supporters van de Sapana Foundation Nepal,

In het najaar van 2023 werd de stichting opgericht door Bas, Krijn en mijzelf. Bas werkte al tien jaar als vrijwilliger bij de Maya Universe Academy Nepal en wilde de jongeren uit deze school helpen verder te studeren in Kathmandu. Dankzij de goedkeuring van de ANBI-status in december 2023 konden we drie studenten in januari ondersteunen en zeven extra studenten deze zomer. Vijf van hen, voornamelijk meisjes, willen arts of apotheker worden, wat belangrijk is gezien de lage gezondheidszorg in Nepal. We werken samen met de Maya Academie en de Janata Schools in de Mount-Everest regio. We kunnen niet wachten om te zien wat de toekomst ons zal brengen.

Ben Vos

WWW.SAPANAFoundation.ORG

Dipa – higher secondary student

Dipa is geboren in het kleine bergdorpje Chisapani in Tanahun District. Toen ze in de vakantie haar familie wilde opzoeken in het dorpje werd ze negatief verrast: het dorp was zo goed als leeg. Iedereen werkt in andere delen van Nepal en de wereld. Ze hielp haar oma in de rijstvelden omdat haar ouders er helaas niet waren i.v.m. hun werk.

Als eerste Sapana student is Dipa toegelaten aan het Ullens College in Kathmandu. Deze school is internationaal erkend (IB) en biedt prachtige kansen. Hoewel het erg wennen is aan de drukke stad, gaat het goed. Het tempo ligt hoog maar de ambitie om arts te worden en daarmee ruraal Nepal te helpen is alleen maar groter geworden. Dipa is nu halverwege haar eerste jaar en zal in totaal twee jaar aan het Ullen studeren. Hierna volgt een spannende periode, ze zou in het buitenland kunnen studeren als de cijfers dat toestaan.

Krishna Thapa – Dierenarts

Dit is Krishna Thapa. Hij kon in de "Dashain vakantie" even terugkeren naar zijn familie in het bergdorpje in Tanahun. Frisse lucht, dorpsvrienden en het mooie uitzicht miste hij het meest. Ditmaal werd het Daishan festival, het Nepalese Oogst Festival, niet gevierd vanwege het overlijden van zijn oma.

Krishna is bijna klaar met zijn studie en begint aan zijn stage binnenkort. Er is gelukkig veel werk voor een dierenarts. Veel families leven op een paar stuks vee, wanneer een dier overlijdt kan dit tot grote problemen leiden. Gelukkig is Krishna er nu om deze mensen te helpen.

Nepalese community in Amsterdam

SPECIALE VRIENDSCHAP

Bas de Nijs geeft Nederlands les aan Nepalese jeugd in Amsterdam. Na 10 jaar in Nepal te hebben gewoond en de Nepalese taal en cultuur te hebben geleerd, werd het tijd om de Nepalese gemeenschap in Nederland te leren kennen. Dat begon een aantal jaar geleden middels een samenwerking met Surya Giri, van Himalayan Kitchen, tijdens zijn master scriptie en dit ontwikkelde zich tot vriendschap en verbroedering. Via zijn nieuwe Nepalese broer leerde hij Nepal Music-Foundation kennen (<https://www.nepalmusicfoundation.nl/>), waar hij elke zondagochtend als vrijwilliger Nederlands-Nepalese kinderen Nepalees les gaf.

Hoe geef je les?

"Elke zondag assisteerde ik bij Nepalees les, maar merkte al snel dat mijn talenten beter elders benut werden. De kinderen spraken vaak beter Nepalees dan ik, chapeau ouders (en Surya)! Toen Shashi Giri en Sabu Paudyal van de Nepal Music Foundation vroegen of ik Nederlands wilde geven aan Nepalezen, die de taal nog niet goed beheersten, zei ik ja. Nu, een jaar later, heb ik veel geleerd over mijn eigen taal. Zoals hoe moeilijk het is om te verklaren waarom 'hopen', 'lopen' en 'kopen' in de verleden tijd 'hoopten', 'liepen' en 'kochten' worden. Toch komen mijn leerlingen elke week naar mijn lessen om meer te leren over de Nederlandse taal en cultuur en langzaam een eigen betekenis te geven aan het Nederlandse burgerschap."

Pemba Sherpa – nieuwe partner

Pemba Sherpa Patle behoort tot de sherpa's. Opgegroeid in een arm dorp, heeft hij zich opgewerkt van porter (sherpa) tot reisleader, filantropist en filmster. Hij heeft de Mount Everest acht keer beklommen en hiermee een record verbroken: als eerste persoon naar de top van de Mount Everest zonder enige assistentie. Hij droeg alles zelf en ging alleen naar de top. Wij gaan samenwerken met zijn Sherpa scholengemeenschap: Janata schools in Sherpa Village.

Furba Sherpa – pharmacy

Sapana steunt studenten, juist om te gaan werken in Nepal en de lokale kennis en economie te stimuleren. Furba Sherpa heeft als droom om haar eigen apotheek te beginnen rondom Sherpa Village om onnodige sterfte te voorkomen en juist de hele gewone, (maar in de bergen) schaarse, medicijnen te kunnen geven aan de lokalen.

Ze studeert "pharmacy" aan het Kantipur College of Medical Science in Kathmandu. Ze rondt haar studie aankomend jaar af en zal dan na de nodige werkervaring haar eigen apotheek beginnen hoog in de bergen in haar geboorteregio.

Furba groeide op in de bergen rondom Patle village, dichtbij de Mount Everest. Het leven was rustig, maar zwaar.

Gezondheidszorg was ver weg, in Kathmandu. Als je geluk had, kon je werken op de route naar Mount Everest. In Furba's dorp was landbouw de enige bron van inkomen. Het overlijden van haar vader op jonge leeftijd, door het gebrek aan medicijnen, inspireert haar om een apotheek te beginnen.

Interview met Bas de Nijs

WAT WAS JE DROOM VOORDAT JE DE STICHTING BEGON?

Grappig dat je het woord "droom" gebruikt, Sapana betekent namelijk droom in het Nepalees. Mijn droom voor de stichting was Nepalese jongeren te helpen met kansen creëren voor zichzelf die in Nederland als vanzelfsprekend worden geacht. Dingen als na de middelbare school een vervolgopleiding doen en een baan vinden. Ik vind dat iedereen de kans zou moeten hebben een menswaardig bestaan te leven.

Waarom denk je dat juist deze leeftijdsgroep steun nodig heeft?

Ik heb me tien jaar bezig gehouden met lager- en middelbaar onderwijs in Nepal en het is me duidelijk geworden dat een diploma van de middelbare school geen garantie is voor succes. Doorleren in de grote stad is duur en bijna alle leerlingen waarmee ik heb gewerkt zijn de eersten in hun familie die hun school hebben afgemaakt. Als zij alsnog genoodzaakt zijn om in de bouw te gaan werken in het Midden-oosten net als hun oudere broers en zussen die vroegtijdig met school gestopt zijn, is dat voor hun gemeenschappen een signaal om hun kinderen niet naar school te sturen.

Interview met Bas de Nijs (vervolg)

Hoe voel je je m.b.t. de ontwikkeling van de studenten?

Van kleins af aan heb ik hun ontwikkelingen gevolgd en ik kan niet anders zeggen dan dat ik heel trots ben. Naast hun prestaties op en rondom school, die het niveau van upper-class Kathmandu evenaren, ben ik onder de indruk van hoe ze begaan zijn met de situatie van het land en de wereld. Stuk voor stuk hebben ze ambitieuze ideeën om met de kansen die ze krijgen positieve verandering teweeg te brengen.

Hoe stel je Stichting Sapana voor over 5 jaar?

Als ik zo vrij mag zijn om jullie even mee te nemen in mijn dagdroom. Ik zie een eigen Sapana Hostel voor me, waar niet alleen onze Nepalese studenten verblijven, maar ook internationale studenten welkom zijn om samen te leren en te ontdekken. Ik zie samenwerkingen met onderwijsinstellingen in Europa en Nepal met reizen naar Nepal, intellectuele uitwisselingen en gedeeld wetenschappelijk onderzoek. Kortom, veel om naar uit te kijken en ons hard voor te maken.

